ODLUKA SUDA

od 20. ožujka 2013.

u predmetu E-3/12

država Norveška, koju zastupa Ministarstvo rada protiv Stig Arne Jonssona

(Uredba (EEZ) br. 1408/71 – Socijalna sigurnost za radnike migrante – Davanja za slučaj nezaposlenosti – Boravište na državnom području druge države EGP-a – Uvjet stvarnog boravka u državi posljednjeg zaposlenja radi stjecanja prava na davanja za slučaj nezaposlenosti)

(2013/C 277/07)

U predmetu E-3/12 država Norveška, koju zastupa Ministarstvo rada *protiv* Stig Arne Jonssona – ZAHTJEV Sudu na temelju članka 34. Sporazuma među državama EFTA-e o osnivanju nadzornog tijela i suda koji je podnio *Borgarting lagmannsrett* („Prizivni sud") o pravilima o slobodnom kretanju radnika u Europskom gospodarskom prostoru, Sud, u sastavu Per Christiansen, vršitelj dužnosti predsjednika, i suci Páll Hreinsson (sudac-izvjestitelj) i Martin Ospelt (*ad hoc*), donio je 20. ožujka 2013. odluku kao u izreci:

1. Člankom 71. stavkom 1. točkom (b) podtočkom i. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 isključuje se odredba nacionalnog zakonodavstva prema kojoj je pravo na isplatu naknada za vrijeme nezaposlenosti uvjetovano stvarnim boravkom u dotičnoj državi posljednjeg zaposlenja EGP-a. Takva se odredba ne odnosi na osobe navedene u članku 71. stavku 1. točke (b) podtočke i. dotične Uredbe.

   (a) Boravak nezaposlene osobe u državi koja se nalazi u blizini države posljednjeg zaposlenja nije mjerodavan za davanje odgovora na predmetno pitanje.

   (b) Štoviše, u okolnostima poput onih u kojima se nalazi tuženik u glavnom postupku, za primjenu članka 71. stavka 1. točke (b) podtočke i. nije bitno je li nezaposlena osoba prijavljena kao tražitelj zaposlenja te je li prijavljena radi dobivanja naknade za vrijeme nezaposlenosti u svojoj državi boravka.